

Cari Historiallista

48.

Birtå,

Ensimmäinen.

Mr Linna oli Idäissell Maall' 26.

Weisatan cuin:

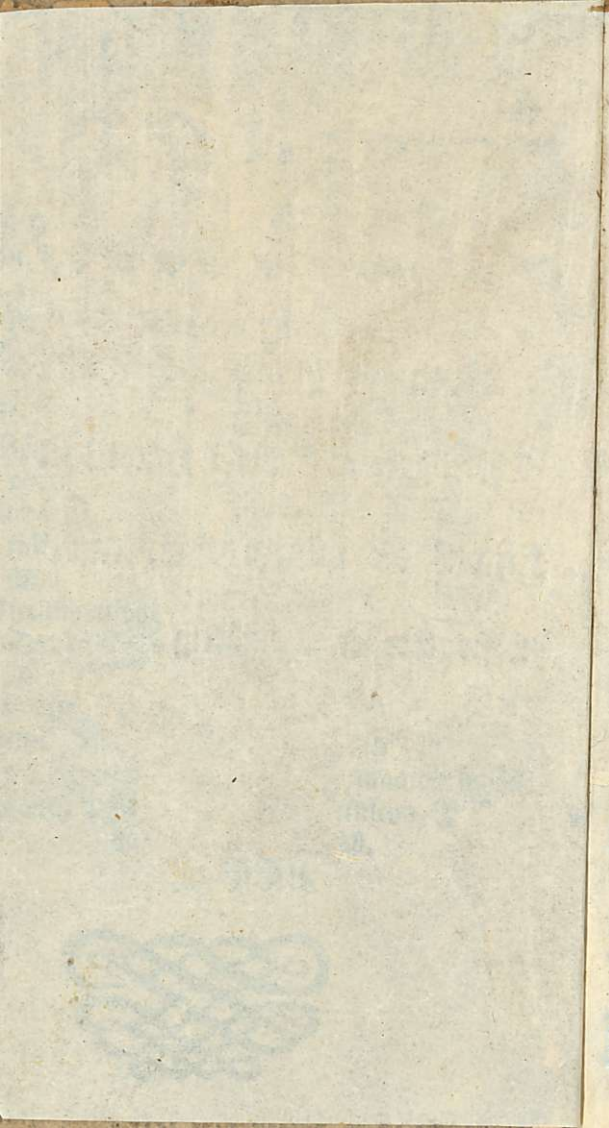
Thet ligger et Glett i Österrit 26.

Toinen.

Kijstett' ole minun HERran

Weisatan cuin:

Lofwat ware Alsmächtig

Dr' Linna oli Idäisell' Maall
Se oli niin caunyt plösraker',
piall', cullall', eallill' cullall', Ja
lill' Kivill' plösmuuratt'.

2. Siel' sisäll' oli yy nuori Försti Ja
uur hengen jälken, Wiiskymmend' syldä
alla, juur maan alla, Matoin ja l'
kessell.

3. Hänen Isäns Rosenborist, Sen Tornin
vgö tuli. Ah! minun Poican! racas Poican!
Woi! minun Poican, Cuins olet fangittu cowin.

4. Ah! minun Isän, racas Isän! Fangeus
es olen cowas, Wiiskymmend' syldä maan
alla, juur maan alla, Waiwas ja ahdistures.

5. Isä meni Cuningan eteen, Ja langeis
kolwillens maahan: Armoillinen minun Herr
uule kerran! Wiy' Poican on fangittu co

6. Sanon sinull, sanon totta : Mun Tyt-
tären Händä tahto ; Waan ei se ole niin : Sill
Hän on Eijn Tornis pimiäs siin, Jost pitä
Hänen mistaman hengens.

7. Armollinen minun Herran ! Laske se fan-
si irrall, Wijskymmend' tuhat' culda penning-
it, culda penningit Unnan weren pisaran edest.

8. Ei auta culda penningit, Cuoleman Hä-
nen cummingin pitä, Hänen caulafans on cul-
käädyt, Sentähden Hänen cuoleman pitä.

9. Jos caulas on culda käädyt, Ei Hän niie-
tastanut ; Waan yr' caunis Neisypäinen
andanut, Kihlan ja rackauden merkii.

10. Euin Neisy sen cuuli ja ymmärsi, Ett
Ei mestattaman piti : Lähetä' silkins, liehu-
n, juur punaisen : Hänen Hengens lähe-
y merkii.

11. Breiwin kirjott' tällä tarwall : Ennen cuins
annat, Cas' ensist ymbäri mailman,
arald', Cas' plös myös Linnan päälle.

12. Eijä siinä nucut, Niin minä hucun ; Teks
teen. Linnan sotytän, walkian
itkäm yhdes täst mailmasta.

13. Eielun Jsa Jumal corjatcon Tairwan
lacundaan, Coston andacon Käteen cans-
n, Jumala yhäld', Sill euin ei meit'
een suonut.

14. Sitt otettiin Fangi ulos tornist, Unnettii
änell Sacramenti : Hän huusi Christuren to-
plös Tairwiseen : Nost pitä minun cuoleman.

15. Sitt Hän wietin ledon päälle, Hänen
runnan trapuill, Silloin hän mestarill sa-
aneli : Unn' wäähän wiel saada.

16. Nestari sano: ei nyt enä; Sinä tahd
minun nyt pettä; Anna tänne Sinun silkis
Cartekis, Joll silmäs sidon kiji.

17. Älä sido wiel filmiäni, Ann' mailm
Ferta cagon; En ikänäns enä, Minä tain
rää peräst, Caunil silmillän mailmaa cago

18. Hänen Isäns seisoi kedon pääll, Ja i
catkerast kyllä: Racas Poican! ah! min
Poican! moi! minun Poican! Sun cuolem
tahdon costaa.

19. Ah! minun Isän! racas Isän! Älä t
tä cuolemata costa, Biatoim cuolla, wahing
ja murhay', Jumala is Wereni costa.

20. Embä sure nuorta ikän, Eng' mailm
caunetta, Waan minä suren muu Neikykäist
ihanaistan, Cuin catkerast suree peräät.

21. Tai nuori Försti hajotti silkis, Vieh
maan tuulen mäkeen: Se oli mercki Neiky
juur wijmeiseld'; Sntyti Linnan, josa yläsp.

22. Tällä nuoto yhdell hekkell cari
caista hukui; Ne ky paloi, Försti hiri
vipustettin, Neiken rackauden tahdon.

23. Cosca colm is päivä eului, Tu
Taimaast alas: Ja kassi Ruumin ma
ta juur cohta, Taiel' Caupunat cago

24. Sitte tuli cosko sauri, marerim cuolen
mä: kedon pääll maahon lyötiin ja
ista cuusi sataa.

cat tästä iocainen, Ettei cahta
Yhdestä hajot' alas wajot' ja p
än tahtoans wastan.

minen on wimmattu, Joca näin p
Jumalast ulvos josätty ja hylie
cadu sitä.

27. Se on castill kyll tietävä, Tuca tain
Wirren tehnyt; Yri caunis Neikykäinen, iha-
nainen. Sijn Linnas cuin Här paloi.

Toinen.

Tiitet' ole minun HERRAN! Ja hyvästi
siunattu Poicas! Tahdon nyt weisata
ferran, ja aina ioca paicas.

2. Michest pyhäst ja Pijcaisest Tämä wirsi
on tehty, Sanct Yriänäst' yhdest Riddarist,
Jong' tunnusmercki on nähny.

3. Nyt ja ain an euulkat caicci, Herrasta Yriä-
nästä: Capadocian tygö tuli Lohikärme medestä.

4. Se Caupungi on sangen suuri, Usui myös
Cuningas siellä; Lohikärme macais läsnä muu-
ri, Tahdoi Caupungin plösnießä.

5. Se peto niin paha ja ahne oli, Joca väi-
vä hän elarust tahdoi, Jymist, eläind, cuin
monda cuoli, Ja perät' pois olla mahdoit.

Jos ei hän saanut joca päiwä ja yö, E-
womast juuri, Niin räwi coht' Caupun-
Hengens puh us plise muuriin.

Ja hän hengens puhals muurin, Tunsit
cuin out sisäll', Ja cainen cuoliay cohta tu-
Oli rummi eaduill' ja teill'.

8. Cuningas sanoi: neuros toinen Videttämät
täs' pitä, Peto wastan ja ihmisi, Et, elon nautit
saim.

9. N täl' me muoro myöden Yr lapsi joi
Päiwän vedolle södd'; Sitt' saame el-

10. Bargarin p' dit cohta läskön, C-
ingald' s' nooru oli, Edesläyvä täydy-
stää; Yr joca talost' pois tuli.

11. Cosca jocaikeld' tullut oli Sen sulman k^a
meen ruax', Niin Cuningan Tyttären rou-
tuli, Ulosmennä pedon teurax.

12. Cuningas tarix puolen Riiskiäns Tytteren
wapauden tähden; Borgarit sanoit: eme tahd^a
niin, Syötin meidän n lapsen nähden.

13. Herra! jollette anna edes, Me sanom te
tisejt juuri, Sill hätä on meidän käsiam: Mⁱ
hyömme maahan teidän muurin.

14. Cuningas tuli murhellisex', Lapsensa tilat
tähden, Itki hartast', Kästi hänen mennä Sa-
nall surullisell sangen:

15. Käy nyt edes Neixy minun, Sun pitä
lohikärmen ruax', Njattelin Cuningan Poja
sinun, Ja ei petoien teurax.

16. Neixy murhes käsi postell' Itki catterast k^a
West juuri silmistä alas post l. Ah! curja ulkä

17. Neixy parhaat wattet pällens vuk^a
itki catterast kyllä, Carika sylis, tytti ja
Wuodottain khynehtä.

18. Jääkät hyväst Herra Jaarin!
hyväst Christitot caicki, Tähän ast'
vidett' waari, Nyt pitä edeskäymän

19. Tule nyt canhan Herra JES^U
e minua auttamaan, Tunnust^a
wixist, Tule sieluni wapah^a

Neixy lähte suurell surull' C^a
in nähden, Jote' olit Caupun

Itki, Hartast itki Neixen tähd^a
Neixy meni ulos ledon pääll,
ullens, Tuli Sanct Yriänä a
caratti hewoistans umbars.

Cosca se Herra ajoi edes Ri

joill herwoistans käänsi, Harniseat kiijs cuin Luo
ringon terä; Ei Neiky tundenut Händä.

23. Seiso hywä Neiky minun! Mitäs itket
nijn waikiast? Mikä siene ett muuton' on car
was? Minä tahdon sun päästää waiwast!

24. Neiky sano juur waikiast, Herr Yriä
kätä wastan: Kynnelij muodatan juur haikiast.
Ja händä siin' olemast haastoi:

25. Uiacat pois te Nuori Mies! Paetcat u
stävitten puolen; Tiedän todest ett hucan täf
ties, Nijn hywin minä yrin cuolen.

26. Jumalan arull minä tahdon Sinun
hädästä autta, Ja tänäpäin sinull arun tuota,
Woiman ja constin cautta.

27. Eshikärme wedest ylstuli, Kiddari ajoi
händä wastan; Pisti Mieceen kitaan ett lävi
tuli, Eip' enä Neikyt haascan.

8. Ei lindu lennä nijn nopeasti, Culu Hän
ans ulostweti, Joca Cullast', Hopiast'
audast' oli, Jolla Hän hmeit teki.

O! Woiton Kruhtinas Jesu Christ',
neitä caikia auta, Pääst' meitä synnin
Pijnas ja cuolemas cautta.

unna oleon Isälle! Loppumatoin myös
Pyhäll Hengell sama tuleon, Ylistys
canß suurell woimall.

L O P P U.

